

JULEEVANGELIET MED LYD PÅ.

(til minikonfirmander)

Fortælles ved at man løfter hånden op, siger lyden og lader børnene gentage lyden. Der kan puttes mange flere lyde på end angivet.

Vil I hjælpe mig med at fortælle juleevangeliet? I skal være mine lydmænd. Hver gang jeg løfter min hånd skal I gentage lydæssigt det samme som jeg gør. Vi laver lige en generalprøve. Jeg løfter min hånd og gør sådan her. **(stramper med foden)** Prøv. Fint. Hvis jeg nu siger sådan **(siger åhhhh)** hvad gør I så? Prøv også at sige som et æsel **(siger som et æsel hvordan man end gør det)** **Godt** vi er nu parat til at høre juleevangeliet.

I et land der hedder Kanaans land levede der for 2000 år siden en ung pige ved navn Maria. Hun var 13 år gammel og boede hos sine forældre Anna og Joachim i byen Nazareth. Hendes kæreste, som hun elskede af hele sit hjerte, hed Josef og var tømrer. En sen aften, da Maria er alene hjemme, skete der noget besynderligt. Pludselig lød der tunge skridt i byen. **(tramp, tramp, tramp)**. Maria løftede hovedet. Hvem kunne det være der kom så sent til hendes hjem. Maria følte sig utryk. Hun var alene hjemme. Med et lød der nogle voldsomme bankeslag på døren. **(bank, bank, bank)**. Med rystende stemme råbte Maria: Kom ind. Og ind trådte et væsen som så sådan ud. Ansigtet var som solen og dens ben som ildsøjler. Den var klædt i en sky og havde regnbuen om sit hoved og på dens ryg sad 88 udfoldede vinger på den ene side og på den anden side endnu 888 udfoldede vinger. Maria skreg af angst. Men det mærkelige væsen sagde: Frygt ikke. Jeg er ærkeenglen Gabriel. Du har fundet nåde for Gud. Se, du skal blive med barn og føde en søn og du skal give ham navnet Jesus og der skal ikke være ende på hans rige. Maria hjerte bankede vildt. Hun råbte: **(åhh, åhh, åhh)** Jeg er jomfru. Jeg kan umulig være gravid. Men englen Gabriel svarede: For Gud er alting muligt.

Maria forstod fortsat ikke noget. Hun var bange. Kun en ting forstod hun. Guds sendebud stod foran hende og det der blev sagt måtte være Guds vilje og Guds vilje retter man sig efter. Derfor svarede hun. Jeg er Herren tjenerinde. Lad det ske mig efter dit ord. Englen smilede til hende og forlod med tunge tramp byen Nazareth **(tramp, tramp, tramp)**

Ni måneder gik og Maria var tyk og rund og kunne føde hvert øjeblik. På det tidspunkt var Kanaans land besat af fremmede magter ligesom Danmark under 2. verdenskrig var besat af tyskerne. En dag kom en fed, rødmosset general fra den fremmede magt rindende ind på Nazareth torv fulgt af soldater der spillede på trompeter **(dut, dut, dut)** Alle byens beboere samlede sig om ham. Fra den store kejser i Rom, skreg han, har jeg en befaling til jer. I skal betale skat og for at vi kan tælle jer skal I omgående drage til Betlehem. Min kone er gravid, råbte Josef, hun kan risikere at føde når som helst. Vi kan ikke tage af sted. Alle skal af sted, skreg generalen. Også du og din gravid kælling. Og for at understrege sine ord gav generalen ordre til at der skulle blæses endnu engang trompeterne **(dut, dut, dut)**

Josef satte Maria op på sit æsel. Æslet skrydede. For hun var tung. **(shry, shry, shry)**. Fra Nazareth der ligger i en egn der hedder Galilæa, til byen Betlehem, der ligger i en egn der hedder Judæa, er der langt. Navnlig hvis man er højgravid og har brug for hvile. Da Josef og Maria efter en lang og anstrengende rejse kom til Betlehem, var byen selvfølgelig fyldt med tilstrømmende rejsende. Alle havde jo fået ordre til at lade sig tælle, så besættelsesmagten kunne inddrive penge af dem. Josef bankede først på en hyggelig kro med værelse med altan og morgenmad. **(bank, bank, bank)** Her er ikke plads, råbte kroværten og smækkede døren i. Så bankede Josef på et vandrehjem med fælles sovesal. **(bank, bank, bank)** Der var heller ikke plads. Så bankede han på endnu et sted og endnu et sted. Men ingen steder var der plads til dem og Maria havde fået plukveer. Josef trampede hidsigt i jorden med sine fødder **(tramp, tramp, tramp)** og bankede på en ny, lille kro.

Kroværten så på Maria der jamrede sig af smerte og følte medynk med hende. I kan ikke bo her, sagde han. Men I må godt overnatte i min stald. Der er lunt og masser af hø og jeg bringer jer senere noget at spise.

I stalden stod der lam der sagde (**mæ,mæ,mæ**) og køer der sagde (**muh,muh,muh**) og æsler der sagde (**shry,shry,shry**). Maria lade sig ned, pressede og pressede, mens lammene fortsagde (**mæ,mæ,mæ**) og køerne (**muh,muh,muh**) og æslerne (**shry, skry, shry**) Og da hun havde presset længe nok, blev Guds søn, Jesus, født. Og Josef svøbte barnet i et klæde og lagde det i et tom fodertrug i stalden. I det samme viste der sig en stor stjerne over stalden. Den badede Betlehem i sølvlys. Nogle hyrder der holdt til i nærheden af stalden undrede sig over den store stjerne. De stod med hoveder bøjet bagover som havde de næseblod og følte på en mærkelig måde at natten var hellig. Og pludselig var himlen fuld af engle der lovpriste Gud og sagde: (**Ære være med Gud**). Og inde i stalden sad Maria med Jesus ved sit bryst og han drak af hendes varme mæl og Maria vidste at det lille barn skulle blive jordens og himlens konge. Se, det var fortællingen om den første jul. Og når I fejrer jul de kommende dage, så glem ikke, at vi fejrer det lille barn der blev født for 2000 år siden i en stald i Betlehem.